

pričakujemo veliko gostov in ker smo zaključili, da se bomo iz Ormoža v Jeruzalem, in iz Cerovca nazaj v Ormož peljali, obračamo se tukaj javno do kmetovalcev našega ormoškega okraja, da nam z vozovi pomagajo ter vožnje ta den prevzamejo. Trebamo pa najmenje 6 prostornih in nakinčanih vozov, kakor se pri nas na primicijah vidijo. Odbor dal bo vsakemu vozniku primerno plačo in pri svečanosti v Cerovci brezplačno tudi nekaj pijače. V to svrhu pa se naj kmetovalci kakor najhitreje pri podpisanem predsedniku oglasijo. Za odbor: dr. Ivan Geršak.

Iz Jurkloštra. (Izabela). Ker mi je znano, da blagi „Slov. Gosp.“ s kakim koristnim dopisom Slovencem rad ustrezaš, blagovoli tudi objaviti: Bilo je leta 1863, ko si je vrli premožni kmetovalec, g. Blaž Topolnik pri Mali nedelji v Radislavcih umislil iz Klosterneburga trto „izabelo“, kojee v nekaterih krajih tudi pravijo „hudoletnik“, in to zato, ker tudi o hudih letih pridno rodi. Ta trta se je v tamošnjem kraju toliko priljubila, da so Malonedeljščani vse šume potrebili, nasadili isto trto, in ne najdeš skoraj posestnika, če ga obiščeš, da ti nebi z „izabelo“ postregel. Imenovani kmetovalec se nadeja letos, akoravno je tamo toča klestila, še kakih 8 polovnjakov. Ta trta ne pezebe rada, in mislim, zato bi se prilegala posebno tudi semkaj v naš kraj; eden si jo je vže umislil, in kakor slišim, mu vrlo raste. Ta trta je še tem več hvale vredna, ker ne potrebuje nobene posebne postrežbe, raste kot brajda, v goricah kot navaden trs dela pa drugim, kakor sem pri svojem očetu videl, preveliko senco!

Z.

Iz Ptuja. Nedeljo 22. t. m. obhajali so duhovni svetovalec in župnik pri sv. Marku niže Ptuja č. g. Franc Bezjak v krogu svojih prijateljev in ljubljenih ovčic 40letnico svojega dušnega pastirovanja. Radost bila je občna; rano vže naznanjal je dobronabitih možnarov grom daleko na okrog veselje Markovčanov. Lepih zastav, okinčanih dreves, umnih napisov, vsega videl si na izbor. Nebrojna množica zbranega ljudstva spremljala je čast. gospoda obdanega od belih lepo ozaljšanih svatovic v krasnovenčani hram božji, kder so mitronosni ptujski prošt, veleč. g. Mat. Modrinjak, s prisrčnim nagovorom vse navzoče razveselili. Ena bila je želja zbranih vseh: naj milost božja obrani preblagega svečanika najmanje še 10 let, da bi takrat kot zlatomešnik zopet krepki in zdravi kakor danes stopili pred božji altar in veselo zapeli: Gloria in excelsis Deo! Občina Bukovska niže Ptuja izkazala se je posebno še s tem, da je ob tej priliki podelila č. g. župniku častno občanstvo, ter mu dotično imenovanje izročila na krasno izdelani listini. Slava!

Iz Bizelja. (Kuga — bizeljsko vino). Zadnji dopis „od Sotle“ misli, da živinsko kugo v Brežicah delajo. Ali je tarčo zadel? Nek mo-

žitelj je globoko doli na Hrvaškem kravče kupil' je potem sem ter tje po sejmih gonil, dokler ga v Klanjec ne pritira, kjer je maruša od glada in žeje crknola. Hajdi, „kuga mora biti“, in hitro se nekaj dotičnih goved pobije! Storilo se je to na povelje tistih, ki bi radi kaj dobili za svojo gorečnost. Ogromna množica mož se v Zagreb poda ter bansko vlado laži prepriča in sejmi so bili k priči dovoljeni povsod na Hrvaškem, na Štajerskem pa vojšaki — vrli, prijazni fantje — za Sotlo rake, mreže, ščuke, šarane in velike some stražijo za dolg čas, mi pa pri velikih stroških zavoljo kontumacije silo trpimo. Čas je, da se visoka vlada graška Sotljanov spomni in usmili; saj imamo drugih nadlog na cente zadosti. Pri nas hvala Bogu, do sedaj sicer hude ure nismo imeli, ali vina bo le malo, pa še to, kakor se kaže, bo slabo. Kdor še hoče izvrstne bizeljščine dobiti, podvizaj se; znani vinski mešetar mu bo v Brežicah že pokazal, kje se še kakih 3—500 vedrov dobi večletne starine in lanskega.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Petdesetletnico cesarjevo obhajali so narodi avstrijski svečano in navdušeno, da se potuhnjeni mestni laži-liberalci in skrivni puntarji niso upali celo tiho djati, le o dunajskih judovskih baronih beremo, da svojih palač niso hoteli razsvetliti. Tudi iz štajerskih nekaterih mest beremo v novinah, da so se nekateri liberalni gospodje ob predvečernej razsvetljavi odlikovali — s „temo“. „Slov. Narod“ pa poroča, da je v Maribora iz cesarske gimnazije namesto cesarske visela — nemška zastava! To nam je kot neumnost skoraj preveč. Prosto avstrijsko ljudstvo česa takšnega ni zmožno in prav njemu gre toraj cesarska zahvala, katero so svitli cesar po ministru Taaffeji in Tiszaji dali objaviti. — Slovenci so dne 23. avg. v Repnjem na Kranjskem sijajno obhajali 100letnico na rojstni dan Jarneja Kopitarja, veleučenjaka, ki nam je prvo povoljno znanstveno slovnico spisal. Svečanosti udeležili so se najodličnejši Slovenci, med njimi poslanci: dr. Vošnjak, Nabergoj, Einspieler, navdušeno narodni župnik č. g. Božidar Rajč; iz Maribora bila sta navzoča profesorja g. Majciger in g. Brelih. — Postavo zoper ponarejevanje vina so cesar potrdili in bo kmalu proglašena. — Na Dunaji so zgrabili več socijalno-demokratskih rovarjev, prišedših iz Bismarkovine; delili so med ljudi veleizdajskih razglasov. — Magjarski grof Zichy snuje šolsko društvo, katerega je res treba: kajti 600.000 otrok je brez vsakega šolskega poduka; manjka 7000 učilnic. Pravoč je, da bo kmalu vojaška granica združena s Hrvatsko; hrvatski sabor je sklican na 1. sept. v Zagreb. — Vse se čudi nekaterim listom, ki so z vlado v nekšnej zvezi; kajti vedno povdarjajo boj zoper Rusijo, zasedenje Srbije, Bolgarije, Albanije in mesta Soluna ob Egejskem morju. Ali

jim je resnica ali kar lehkoverneže za nos vodijo, to ni prav jasno!

Vnanje države. Sv. oče Leon XIII. so okolo sebe zbrali svoje kardinale ter prvokrat v slovesnem nagovoru branili čast in pravice rimskih papežev zoper napade freimaurerjev, to pa belgijskih. Ti so pri volitvah za 12 glasov zmagali in delajo na vse kriplje, kako bi tamošnje katoličane razkristijanili. Freimaurerski ministri so krščanski nauk iz vseh šol odpravili, papeževga nuncijska ali poslanika iztirali, belgijskega pri papeži nastavljenega pa pozvali nazaj, ker ta niso hoteli pa tudi ne mogli vrlih belgijskih škofov karati, ker se freimaurerjem hrabro ustavljajo. Papež so freimaurerje obsodili, škofove belgijske in vernike pohvalili. — Bismark je za toliko od kulturne borbe odjunal, da smejo provizorji brez kazni meševati, krstiti in spovedovati. Nemčijo tarejo zaporedne nesreče, nalivi in slaba letina; samo rži bodo morali od inod kupiti za 30 milijonov centov. Jako iznenadilo je pa svet, da Bismark tiho dene, ko se Francozi repenčijo in zopet s sabljo rožljajo in zanašajoč se na 1.700.000 vojakov čedalje bolj trdno govorijo o vojski zoper Nemčijo. Pred nekoliko leti bi bil Bismark kar kresnol po Francozih, a sedaj molči; to je pomenljivo! — Ruski car je vrlega Melikova imenoval za ministra notranjih zadev nadejajoč se, da bo tukaj tudi tako srečno delal, kakor je nihiliste pomiril. — Italijanom se slaba godi, 160.000 delavcev in kmetov je se lani izselilo v Ameriko, pa tudi v Afriko, posebno v Tunis. Ali semkaj silijo tudi Francozi in je zaradi stavljenja železnice prišlo do razpora; vendar tokrat so se Italijani in Francozi še mirno pogodili. — V Irlandiji izsesavajo angleški grajščaki neusmiljeno uboge Irece, delavce in najemnike. Narod je razljuten in bati je se krvave ustaje zoper Angleže. Še huje se godi se Angležem v Afganistanu. V nekem sukobu pred Kandaharom jim je palo 8 oficirjev in mnogo vojakov. — Rumuni bližajo se Avstriji in rumunski knez Karol dobil je podeljen 6. peš-regiment. Srbi pa so odbili kupčijsko poganjanje z Avstrijo, ob enem iščejo zveze z Bolgari, Črnogorci in Grki. — Bolgari dobili so iz Rusije 44 kanonov, 18.000 pušek in 6000 revolverjev; Grki upajo do konca septembra zbrati 60.000 vojakov; Črnogorcem pa baje hoče sultan iz dobra predati Dulcin. Bodemo videli!

Za poduk in kratek čas.

Sv. Bolfank v ljutomerskih goricah.

(Spisal Matjaž Flegerič.)

IV. Za kurata Pirkerja je meseca septembra l. 1832 umrla Ana Bračko, bivša gospodinja nekdanjega kurata Andraža Kralja in on dobivši omenjena posestva v svojo last, je leži izhajal nego prejšnji kuratje. Nekaj let potem je dobil tudi v

svojo last mlin z gozdom in 2 njivama. Ta mlin dal je l. 1813 narediti neki Vrabelj, ki je svojo oporoko tako dal napraviti, da po smrti jegove gospodinje vse te reči dobi kurat pri sv. Bolfanku. Sedaj bilo je laglje gospodariti, ker mlin, ki še je takrat imel tri tečaje, je mnogo prinašal; sedaj je to na robe; ker mlin ima samo dva tečaja in še za niju nikoli dovolj vode. Vodransko dolino nekako vidno voda zapuša; za kakih 50 let se tu ne bo več mlelo! Tudi Pirker ni zaostal za svojimi predniki, temveč si je naredil stalen spominek; na njegovo prizadevanje dalo je l. 1840 oskrbništvo studenec, ki je na tako visokem hribu zelo potreben, narediti; pri delu so pridni farani brezplačno pomagali; veliko so tudi za to svrhu storile Braneška, Ormoška, Muretinska, Velikonedljska gospodska, katere so imele v tem kraju svoje podložnike itd. Studenec je kakih 30 metrov globok, ima vedno dovolj zdrave vode. Nekoliko let pozneje dala se je l. 1830. narejena šola podreti in na istem mestu nova sezidati, ki še sedaj stoji. L. 1850. dobila je cerkev nov lep križev pot, katerega je 27. oktobra istega leta č. o. Brunon Jesih blagoslovil. Kar si je Ignacij Pirker kot strastni čestitelj glasbe najbolje prizadeval v cerkev spraviti, to so bile orglje. Stare orglje, o katerih se ne vé, kedaj so bile narejene, ker niso imele letnega napisa, bile so vže skoro vse razklopotane in celo male s šestimi registri, ali piščalke bile so lepoglasne in dobro ubrane. L. 1853 dobili smo tedaj nove z osmimi registri, ali žali Bog piščalke so vsaj iz početka jako šumele in vse se ni dobro skladalo. Te orglje naredil je orgljar Jožef Salb iz Maribora. Da orglje niso bile v pravem redu je gospoda kurata silno peklo. Ni si dal miru, dokler ni našel drugega mojstra, in ta je bil Ignacij Peter iz Varaždina, ki je orglje popravil in jim dodal še 5 registrov. Vsakoletno popravljanje in ubiranje teh orgelj je Pirkerja mnogo stalo. Časih je ljudem tožil, da mu orgljar mnogo vina izpije, a ta je poznal dobro slabosti onega in jakost sladkega Ciganjščaka. Orglje so se res več let prenarejale in popravljale, ali sedaj pa tudi smemo ponosno reči, da v tako mali cerkvi, kakoršna je naša, ni daleč okrog enakih orgelj, a ko nebi bilo Pirkerja, morali bi še poslušati stare orglje, katere še so, kakor sedaj g. Mikel, učitelj v pokoji, ki take stvari gotovo pozna, trdi, dobre, ali vendar ni sedanjim ednake bile. L. 1854 bil je en zvon prelit. Tudi za prižnico in altarje se je blagodušni pastir trudil, da bi se eno in drugo ponovilo, vendar okoliščine tega niso dopustile. Iz navedenega vidi se da je Ignacij Pirker za olepšanje božje hiše mnogo požrtvovalnega storil; polnim pravom dale so se tedaj na križ, kateri kaže, kder jegova zemeljska lupina počiva, zapisati besede: „Za božjo slavo vnet pastir — Za svoje ovce ste skrbeli — Zato pa Bog nebeski mir — Vam za zemeljski trud podéli!

Za njim je tukaj služil kot provizor preko